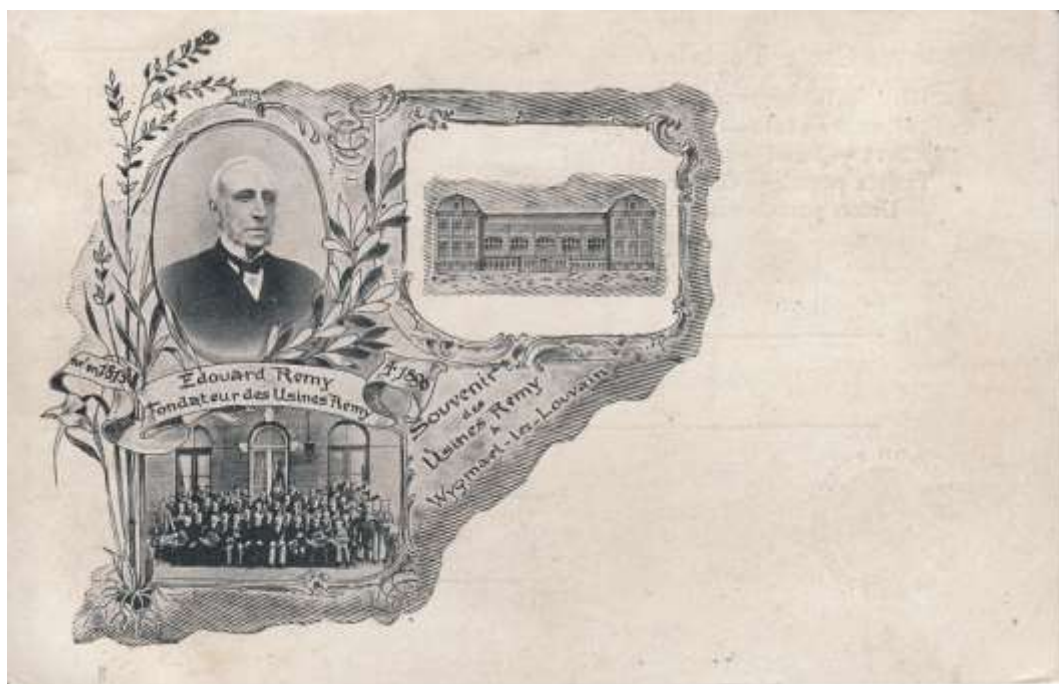


**DE FABRIEKEN REMY TE WIJGMAAL
EEN AANGRIJPENDE FAMILIESAGA
MAAR BOVENAL EEN SYMBOOL VAN DE
INDUSTRIËLE EVOLUTIE VAN DE 19^{DE} EEUW**

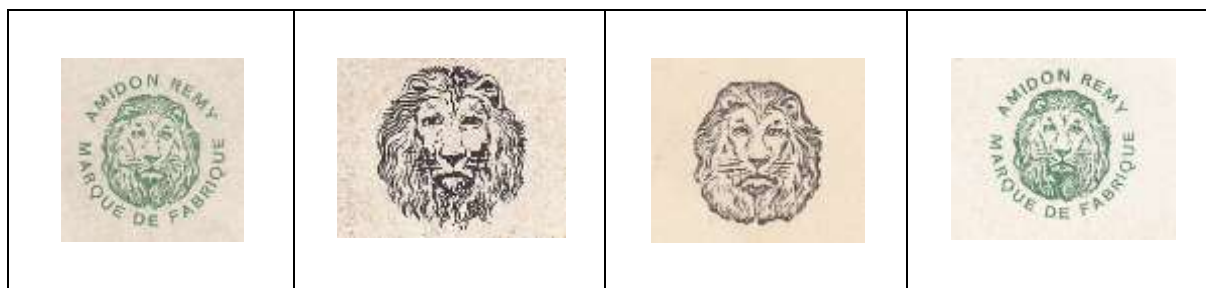
Deze verzameling prentbriefkaarten heeft als doel het ontstaan, de evolutie en het voortbestaan van de fabrieken Remy te Wijgmaal te tonen en dit van 1834 tot 2019. De geschiedenis van dit industrieel erfgoed kan niet zonder de belangrijkste man achter deze machtige machine te belichten, Edouard Remy. Hij was de stichter van de eerste Remy fabriek en patriarch van de familie. Het bijzondere leven van deze man en zijn familie, samen met de industriële en sociale vooruitgang die hij door zijn inzet realiseerde en de historische impact hiervan op de huidige deelgemeente Wijgmaal, op de stad Leuven, op België en op wereldvlak wordt eveneens in deze verzameling prentbriefkaarten getoond.



Prentbriefkaart uitgegeven door de fabrieken Remy, niet gelopen, met vermelding aan de voorzijde : "Edouard Remy, né en 1813, † 1896, Fondateur des usines Remy, Souvenir des Usines Remy, Wygmael-lez-Louvain. Het betreft hier een medaillon met de afbeelding van Edouard Remy samen met een groepsfoto van de bedienden en een afbeelding van het burelencomplex Remy.

Inhoudstabel

1.	De ligging van de Remy fabrieken	of het belang van een inplanting tussen de Leuvense Vaart en de spoorweg
2.	De familie Remy	of een familiesaga met geloof, hoop en liefde
3.	De fabrieken Remy te Wijnmaal	of het succesverhaal van een innovatieve aanpak en het moeizame voortbestaan van een gevallen reus
4.	De productie in de Remy fabrieken	of het belang van diversiteit en doorgedreven marktfeeling
5.	Remy tijdens de oorlogen	of wat de gevolgen hiervan waren op humanitair, industrieel en economisch vlak
6.	De sociale voorzieningen die de Remy fabrieken boden	of de pientere weldoener, voorloper van ethisch ondernemen
7.	De buitenlandse vestigingen van de fabrieken Remy	of het logisch gevolg van een succesverhaal
8.	De reclamecampagnes van de fabrieken Remy	of het erkennen van het belang van de alomtegenwoordigheid
9.	Het monument van Edouard Remy	of de erkenning om nooit te worden vergeten



Voorbeelden van het gedeponeerd handelsmerk van de Remy fabrieken :
de typische leeuwenkop, symbool van energie en kracht

1. De ligging van de Remyfabrieken of het belang van een inplanting tussen de Leuvense Vaart en de spoorweg

1. Wijgmaal was een klein Belgisch dorpje gelegen in Vlaams Brabant, grenzend aan de dorpen Wilsele, Herent en Rotselaar en werd doorkruist door de Leuvense Vaart en later door de spoorlijn Leuven-Mechelen. Wijgmaal behoorde oorspronkelijk tot de gemeente Herent. Na de fusie in 1977 werd Wijgmaal een deelgemeente van Leuven. De ouders van Edward Remy kochten in **1834** de herenwoning 'de Motte' in Wijgmaal. De Motte was eigenlijk de naam van het huis dat gelegen was op het moleneiland, ontstaan uit de meanderende oude Dijle met zijn watermolens en een korter gegraven Dijlearm of molenbeek. De oude watermolen had twee raderen en stond dwars over de Dijle.

2. Het ene rad op de linkeroever dreef de olieslagmolen aan, het andere rad op de rechteroever gaf kracht aan de graanmolen. Het moleneiland lag op het grondgebied Wilsele. De enige toegang tot de graanmolen lag langs de zijde van Wijgmaal en lag dus deels op het grondgebied Herent. Het betwiste stuk grond van 3,80 ha stond Wilsele dan ook af aan de gemeente Herent.

De belangrijkheid in de ontwikkeling van de fabrieken Remy te Wijgmaal was zonder twijfel de keuze van een planting enerzijds langs de Dijle en anderzijds langs de Leuvense Vaart en dit alleen al door de noodzaak aan stromend water, wat een belangrijk element was in het productieproces van stijfsel.



Postkaart uitgeverij Remy, niet gelopen, achterzijde met logo leeuwenkop en reclameboodschap F-NL "Vraagt het stijfsel Remy in pakken van 1,½ en ¼ k° ". Deze prentbriefkaart toont de landkaart van België met de ligging van Wijgmaal en detailzichten van de Remyfabriek van Wijgmaal aan het kanaal Leuven-Mechelen, het stadhuis van Brussel en de Antwerpse Schelde

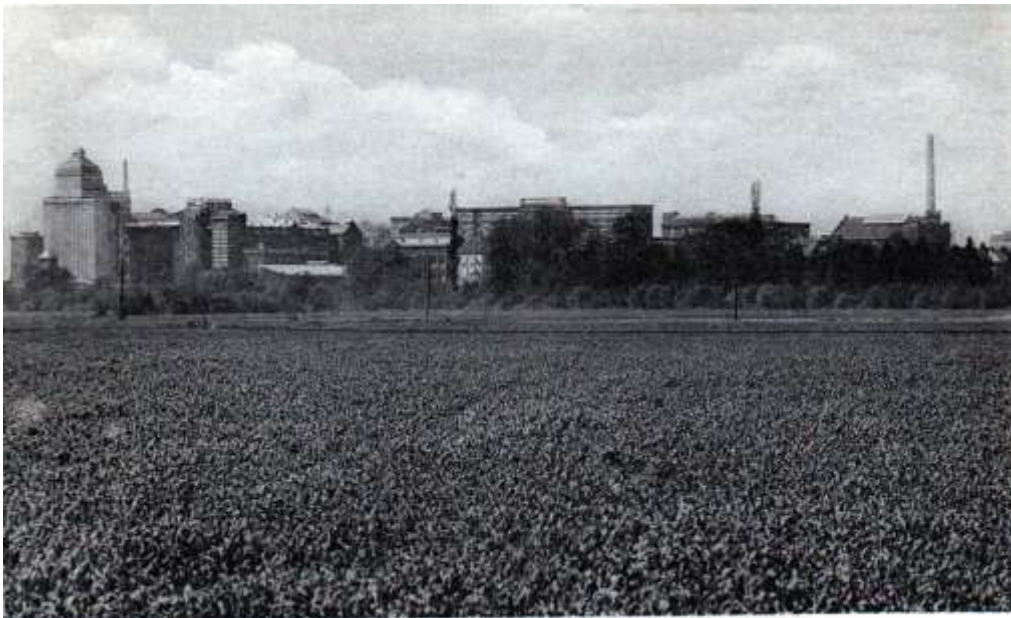
3. Aan het begin van de gegraven Dijlearm werd een sluis met aanlegkaden gebouwd. Een gesloten sluis stuwde het water op om de molen te laten draaien. Als de sluis geopend werd, konden de ondiepe schepen (Dijlepeiten) naar Mechelen met de stroom mee drijven. Bij een gesloten sluis werden ze teruggetrokken richting Leuven.

4. Zo werd de coöperatieve vennootschap Remy Frères opgericht. Deze bestond uit een maalderij, een olieslagerij en een rijstpellerij. Na het overlijden van Félix Remy in 1856 werd de firmanaam aangepast in Eduard Remy & C°. Op 1 januari **1888** werd de naam omgevormd tot Société Anonyme des Usines de Wijgmael.

Edouard Remy kocht samen met zijn broer Félix in **1855** de watermolen met de bijhorende graan- en olieslagmolen. Beide broers waren dan ook sinds hun jeugd gecharmeerd door de omgeving van Wijgmaal met slechts 54 huizen, 350 inwoners en een kapel.

Een nieuwe vestiging komt in 1890 tussen het kanaal en de spoorweg. De nieuwe site wordt zo dicht mogelijk bij het kanaal gekozen en omvat een 2-tal woningen, het verwarmingsgebouw, silo's en magazijnen.. In **1897** worden de fabrieken uitgebreid met een nieuwe stijfselfabriek.

Remy langs de spoorweg



Wilsele-Putkapel Fabrieken Remy - Kant Wilsele

Prentbriefkaart Remy fabrieken met zicht langs de kant van Wilsele, uitgeverij Léopold Banckaert, niet gelopen. Niet alleen de strategische ligging langs het kanaal enerzijds, maar ook de aanwezigheid van de spoorweg, zoals hier te zien langs Wilsele-Putkapel, bood de fabrieken Remy vele economische troeven.



Prentbriefkaart Remyfabriek te Wijgmaal, uitgegeven door de fabrieken Remy, serie 5, gelopen met datering aan de voorzijde 24-07-1905 en datumafstempeling aan de achterzijde Charleroi Sud 25-07-1905 tussen 08 en 09 uur verstuurd naar een student te Pont-à-Celles, Près du Pont du Canal. Deze prentbriefkaart toonde het fabriekspatrimonium van Remy aan de noordzijde van de site, met name aan de kant van het station van Wijgmaal. Daar bevonden zich gedeeltelijk de stijfselfabriek, de op steenkool draaiende elektriciteitscentrale, de burelen en daarachter enkele moderne laboratoria

Er bestaat een leuke anekdote over Edouard Remy en de spoorweg te Wijgmaal. Waar in 1859 de burgemeesters van Herent, Wilsele en Rotselaar niet in slaagden, zou Edouard Remy wel lukken.

Gedurende 25 jaren reed er immers een trein door Wijgmaal zonder er halt te houden. Edouard Remy wenste hier om verschillende redenen verandering in te brengen. De stopplaats te Wijgmaal zou niet alleen een bijzonder economisch voordeel betekenen voor het goederentransport vanuit zijn fabrieken, het betekende ook voor de honderden werknemers die bij hem in dienst waren een grote meerwaarde wanneer zij in staat waren om zo kort bij de fabriek over een halteplaats te beschikken.

Hij contacteerde enkele bevriende politici en in **1862** stopte uiteindelijk de eerste trein in Wijgmaal. Er was die dag één passagier om van Wijgmaal naar Leuven te rijden : Edouard Remy zelf !

In **1863** zou Remy een contract afsluiten met de spoorwegen om dagelijks 5 wagons te beladen. En in **1864** was het station van Wijgmaal een feit !



Prentbriefkaart Remyfabriek te Wijgmaal, uitgeverij Remy, met vermelding Union postale universelle, met aan de achterzijde de opdruk van de groene leeuwenkop Amidon Remy in de linker benedenhoek, niet gelopen. Deze typische 19^{de} eeuwse fabrieksarchitectuur van Remy kon men vanuit de voorbijrijdende treinen zien wanneer men het station van Wijgmaal naderde. Deze spoorlijn Leuven-Mechelen betekende een bijkomende troef voor de fabriek zowel op gebied van goederentransport als op gebied van tewerkstelling.

Spoorwegzegel SP166 50F bistergeel, Leuven-Louvain 27-06-1921 volgens OBC 1923-31, tekening en gravure J. De Bast. Typografie zegelfabriek, Mechelen. Werd deze spoorwegzegel gebruikt voor het transport van doosjes rijststijfsel van Remy ? Misschien, het voedt alleszins de fantasie !



Remy langs de Vaart Leuven–Mechelen



Prentbriefkaart Nels, fabriek De Becker-Remy en het kanaal, uitgifte Vve Berckmans, Wijnmaal, gelopen met afstempeling aankomst te Brussel op 15-06-1910 tussen 14 en 15 uur. Bemerkt hoe hier de stenen ommuring van de fabriekssite reeds gebouwd was. De nabijgelegen vaart bood aan de arbeiders van Remy verpozing en koelte. De man in de overzetboot was, zoals steeds, op post.



Prentbriefkaart Fabrieken Remy te Wijnmaal, uitgeverij Drukkerij Boogaerts te Wijnmaal, gelopen 17-08-1933. Deze prentbriefkaart toont een uniek zicht op de Leuvense vaart met langs haar oever de gigantische industrie die de familie Remy te Wijnmaal bezat. Dit prachtige industriële erfgoed werd bewaard en bestaat anno 2018 nog steeds, deels als industrie, deels als culturele en sociale invulling. De tijdgeest van rond de jaren 1930 werd hier perfect weerspiegeld in het beeld van de zwoegende arbeider met zware kruitwagen op de toen nog aarden landweg langs het kanaal Leuven-Mechelen.



Prentbriefkaart fabrieken Remy te Wijnmaal, uitgeverij Remy, met vermelding Union postale universelle met aan de achterzijde de opdruk van groene leeuwenkop Amidon Remy in de linker bovenhoek, niet gelopen. De inplanting van de fabrieken Remy langs het kanaal Leuven-Mechelen zorgde er voor dat de scheepvaart toenam. Dit bewijst de aanwezigheid van het aantal platbodems, nodig om aan de dagelijkse productie van 80.000 kilo stijfsel van het merk "tête de Lion" (leeuwenkop) te kunnen voldoen. Heel origineel is ook het overzetbootje met veerman die de werklieden naar de tegenoverliggende tegelfabriek bracht.



Prentbriefkaart Remyfabriek te Wijnmaal, uitgeverij Remy, met vermelding Union postale universelle, met aan de achterzijde de opdruk van de groene leeuwenkop Amidon Remy in de linker benedenhoek, niet gelopen. Deze prentbriefkaart toont een prachtige beeld van iets na 1890 van de nieuwe fabrieken Remy aan de Leuvense Vaart, genomen richting Leuven. De lange stenen ommuring stond er nog niet, alleen maar een voorlopige afspanning met palen.. Dit majestueuze industriële patrimonium was het resultaat van de inzet van Edouard Remy. Bemerkt hier heel duidelijk de aanlegsteiger met bolders voor het aanmeren van de vrachtschepen.

2. De familie Remy of een familiesaga met geloof, hoop & liefde

Perre-Henri Remy was notabele en bestuurder-aandeelhouder van brouwerij Breda en voorzitter van de Leuvense handelsrechtbank. Uit zijn huwelijk werden drie kinderen geboren : Clemence Isabelle Remy, Felix Remy en **Edouard Remy (1813-1896)**. Door de aankoop van het landgoed De Motte te Wijgmaal kwamen de zonen Remy in vervoering van dit rustige en vredige natuurlandschap en dit typisch Vlaamse dorpje. De carrières van beide broers startten in de Antwerpse graanhandel. Zij vervoerden met eigen schepen graan tussen de Antwerpse haven en Leuven.



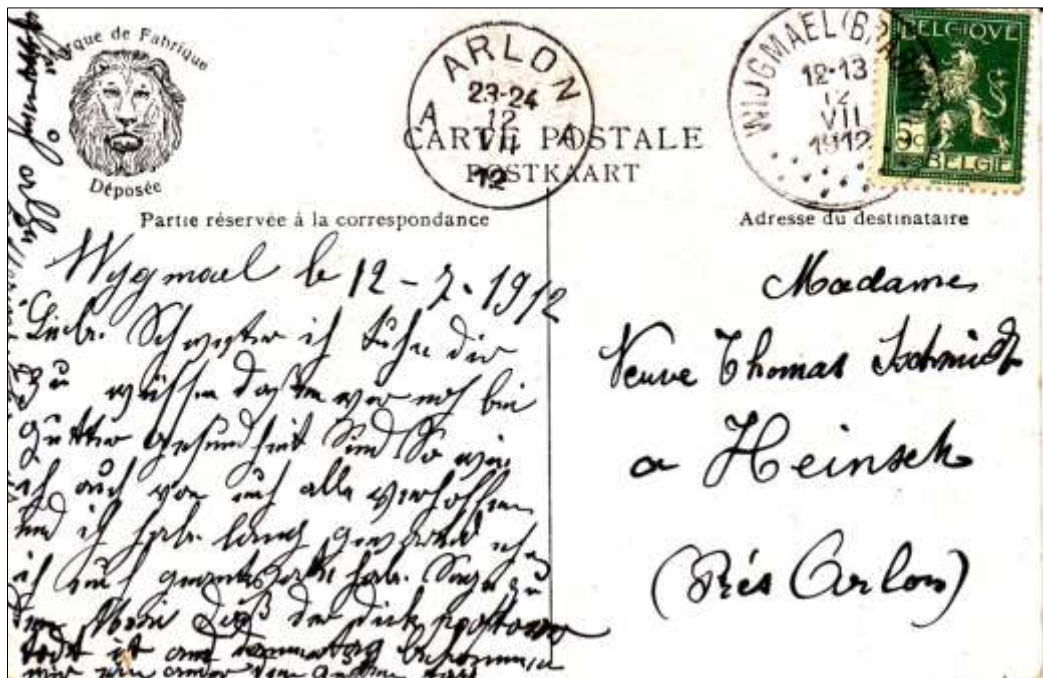
Prentbriefkaart Wygmael, kerk en pastorij, uitgeverij Fr. Gyzens, gelopen met verwijderde postzegel. Deze prentbriefkaart toont de dorpskern van Wijgmaal. Het dorpje Wijgmaal lag tussen Wilsele, Rotselaar en Herent en was een typisch Vlaams plattelandsdorp tussen de velden. Begrijpelijk dat beide broers Remy hun hart verloren aan deze unieke omgeving waar ze tijdens hun jeugd jaren met hun ouders op vakantie kwamen.

In **1855**, Edouard Remy is dan 42 jaar, ging hij samen met zijn broer over tot de aankoop van een watermolen met bijhorende landerijen in Wijgmaal. Tijdens een zakenreis in Engeland leerde Edouard Remy rijststijfsel kennen dat toen enkel daar werd geproduceerd. Hij besliste om dit ook zelf te gaan maken en zo geschiedde. Edouard en Felix Remy startten een coöperatieve vennootschap onder de firmanaam Remy Frères en baatten een maalderij, olieslagerij en rijstpellerij uit. In die periode stelden ze een drietal personen te werk. Een jaar later sloeg het noodlot toe. Felix Remy kwam in **1856** te overlijden.

In **1858** startte Edouard Remy met de productie van rijststijfsel en had de firma de naam Edouard Remy & C°. In **1861** huwde Edouard Remy op 48-jarige leeftijd met Angelica-Colette Boëyé, de weduwe van zijn overleden broer Felix. Hierdoor bleef het kapitaal dat zij samen in hun vennootschap hadden geïnvesteerd in de familie. Zij gingen in kasteel Heuvelhof in Kessel-Lo wonen. Een jaar later, in **1862**, sloeg het noodlot in de familie Remy opnieuw toe. Edouard Rem's vrouw Angelica kwam, zes jaar na de dood van haar eerste echtgenoot Felix Remy, te overlijden. Het huwelijksgeeluk van Edouard Remy was van bijzonder korte duur.



Prentbriefkaart van een aardrijkskundige reeks uitgegeven door de fabrieken Remy. Op deze prentbriefkaart werd België getoond met zijn belangrijkste steden. De nationale wapenspreuk van België 'L'union fait la force' stond afgebeeld op het wapenschild. Opvallend op deze kaart waren de afbeeldingen van Edouard Remy met zijn echtgenote Angelica wat hun verbondenheid, niet alleen met Wijnmaal, maar met heel België, zeker wil benadrukken.



Achterzijde van de hierboven getoonde prentbriefkaart van een aardrijkskundige reeks uitgegeven door de fabrieken Remy met aan de achterzijde in de linker bovenhoek de zwarte afdruk van hun fabrieksmerk de leeuwenkop. Deze prentbriefkaart heeft gelopen met de postzegel 'staande leeuw' nr. 112 groen van 5 centiemen, volgens de officiële Belgische catalogus. Bijzonder hier is de prachtige afstempeling te Wijnmaal op 12 juli 1912 tussen 12 en 13 uur met bestemming Arlon en aankomst-stempel eveneens op 12 juli 1912 tussen 23 en 24 uur. Er is eveneens een handgeschreven plaats- en datumnotering op de berichtenstrook vermeld, nl Wijnmaal 12 juli 1912.

Uit het huwelijk van Edouard Remy met Angelica-Colette Boëyé werd één dochter geboren, Marie Sophie Clémence. Zij trouwde met de Antwerpse advocaat August de Becker. Bij gebrek aan een zoon werd Edouard Remy's schoonzoon August klaargestoomd om het bedrijf van zijn schoonvader over te nemen. Edouard ontwierp samen met zijn schoonzoon August de plannen van de nieuwe bloemmolen en rijststijfsel fabrieken. Als eerbetoon aan zijn schoonvader zou August zelfs zijn naam laten aanpassen in de Becker-Remy.



Prentbriefkaart Nels, fotokaart van de Becker-Remy marktplaats in Kessel-Lo, beschreven, zonder postzegel. Het marktplein in de gemeente Kessel-Lo werd genoemd naar August de Becker-Remy, die uit eerbetoon aan zijn schoonvader zijn naam de Becker liet aanpassen in de Becker-Remy. Dit plein is nog steeds een mooie, blijvende herinnering aan dit historisch feit.



Prentbriefkaart gemeentehuis Kessel-Lo, niet gelopen. Edouard Remy woonde gedurende zijn huwelijk met Angelica-Colette Boëyé in het kasteel Heuvelhof in Kessel-Lo. Vandaag vervult dit kasteel de functie van gemeentehuis.

Edouard Remy maakte de ingebruikname van de nieuwe fabrieken in **1897** niet meer mee. Bij een bezoek aan de bouwwerf langs de Vaart te Wijgmaal liep hij een longontsteking op, waaraan hij bezweek. De volgende beheerder van de fabriek was Baron Emmanuel Deschamps. Hij huwde met één van de kleinkinderen van Remy en werd zo familiaal beheerder en aandeelhouder.



Prentbriefkaart 155/17 v/d abdijkerk van Vlierbeek, uitgeverij J.V.d.B., geprint te Madrid, niet gelopen wel gefrankeerd te Brussel als eerste dagafstempeling op 27.11.1982 n.a.v. de herdenking van St.-Franciscus van Assisi. Achter deze ommuurde abdij bevindt zich het kerkhof van Vlierbeek, waar Edouard Remy zijn laatste rustplaats vond.



Prentbriefkaart-Fotokaart van de kerk en begraafplaats van Kessel-Lo (Vlierbeek), uitgeverij WN Stekene, verdeler Portauwe, Diestsesteenweg 130, Kessel-Lo, niet gelopen. De graf tombe van Edouard Remy bevindt zich op het kerkhof van Vlierbeek.

Het geloof in zichzelf en zijn arbeiders, de hoop op een internationale doorbraak van zijn fabrieken en de liefde voor de mens in het algemeen maakten van Edouard Remy de belangrijkste industrieel-filantroop van de 19^{de} eeuw.

3. De fabrieken Remy te Wijgmaal of het succesverhaal van een innovatieve aanpak en het moeizame bestaan van een gevallen reus

De aankoop van gebied **Wijgmalenhoek** in **1955** betekende voor Edouard Remy de **eerste fase** van 'Les usines Remy'. Het gebied omvatte watermolens, een sluis en een kapel. Edouard Remy baatte hier zijn eerste rijststijfsel fabriek uit. De oude watermolen had twee raderen en stond dwars over de Dijle. Het rad op de linkeroever dreef de olieslagmolen aan. Het rad op de rechteroever gaf kracht aan de graanmolen. Er werd een rijstpellerij geïnstalleerd en de bloemmolen werd vernieuwd. Infrastructuurwerken werden uitgevoerd. Een waterrad dreef de machines aan. Later dreven stoommachines de elektriciteitsgeneratoren aan en liet Remy een turbinemolen bouwen. Stoomturbines en elektromotoren zouden snel de rol van de watermolens overnemen. Een oude woning 'den Baa' deed dienst als voorlopig kantoor. In 1930 werd nog een nieuw bedrijfsgebouw opgericht, 'het rattenkot' genoemd. Het bevatte een veestal en een laboratorium waar een kleinzoon van Edouard Remy onderzoek uitvoerde.

Een **tweede fase** werd ingezet vanaf **1890** wanneer **nieuwe fabrieken langs de vaart** gebouwd werden. Er kwam de Remytoren, een nieuwe bloemmolen en rijststijfsel fabrieken. Tussen 1900 en 1955 waren het gouden jaren voor de NV der Fabrieken Remy. Over een oppervlakte van 9ha rezen nieuwe productiehallen op tussen de vaart en de spoorweg. Er kwamen nieuwe burelen, een nieuwe stijfsel fabriek met 8 verdiepingen, een modern labo en een op steenkool draaiende elektriciteitscentrale, gelegen langs de spoorweg. Er werd een nieuwe graanmaalterij gebouwd met imposante graansilo's. In de proefhal 'Tenacity' werden nieuwe productieprocessen ontwikkeld. In 1900 werd het gebouw 'Casino' opgericht naar aanleiding van de feestelijkheden die in 1905 met de 50-jarige jubileumviering van de fabriek, zouden plaatsvinden.

Vanaf **1955** ging het minder goed met de fabrieken Remy en een **derde fase** kondigde zich aan. De lancering van het nieuwe merk Presto was de aanvang van een **neerwaartse spiraal** in de ontwikkeling van de Remy fabrieken en leidde uiteindelijk tot de ineenstorting van het opgebouwde imperium. Presto was bedoeld als opvolger van het klassieke rijststijfsel. Het werd gelanceerd in een modern blauw ogend doosje en de inwerktijd werd fors ingekort tegenover het klassieke stijfsel. Maar met de doorbraak van synthetische stoffen zoals tergal, dralon en polyester vanaf de jaren 1950 – 1960 stortte de stijfselmarkt in. De belangrijkste inkomstenbron droogde zodanig op dat de Remy fabrieken in een lastig parket kwamen. De productie-infrastructuur was ondertussen ook verouderd en achterhaald en nieuwe investeringen bleven uit. De gouden jaren waren definitief voorbij en de fabrieken Remy kwamen meer en meer in een neerwaartse spiraal terecht. De leeuw klauwde nog, maar zijn tanden was hij kwijt !

Alhoewel er nog naambekendheid was, werd de fabriek in **1970** verkocht aan de '**Groep d'Antrimont' uit Brussel**, bekend onder de merknaam '**Ceres**', met het logo van de korenaar. De tarwebloemproductie werd stilgelegd in Wijgmaal en overgebracht naar Brussel. De productiehal voor bloem werd platgelegd en op het nippertje werd de grote silotoren gered.

In **1975** nam de '**NV Coppens' uit Turnhout**, gekend onder de merknaam '**Anco**' de resterende productie in Wijgmaal over waardoor nu ook de pastaproductie naar Turnhout verhuisde. Alles werd ontmanteld en verkocht.

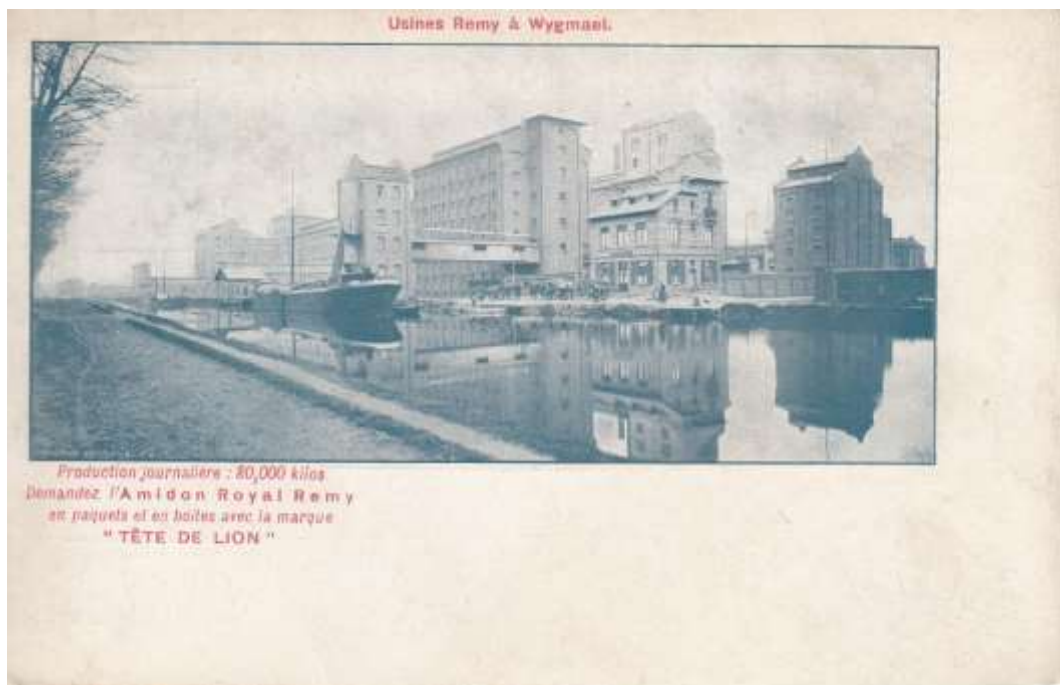
In **1989** nam de **Duitse firma 'Rütgers AG'** over van wat er nog restte van de Remyfabrieken.

In **1995** werd beslist om alles opnieuw op te bouwen op de Remysite te Wijgmaal. Men sprak zelfs over het beleid van de vier letters 'i' : investering, innovatie, infrastructuur en internationalisering. Het mocht echter niet baten. In volle renovatie werden de fabrieken Remy opnieuw overgenomen door het **bedrijf 'Tiense Suiker'**, zelf een onderdeel van **Südzucker AG**. De helft van de remysite werd verkocht aan externe projectontwikkelaars, waardoor kantoor-, winkelruimtes en lofts werden ingericht, samen met een kantoorgebouw en een 20-tal bedrijven.

In **2005** werd, heel toepasselijk op de 150^{ste} verjaardag van de voormalige Fabrieken Remy, de 'Campus Remy' officieel een feit. Binnen de **groep Südzucker AG** werd in **november 2007** een nieuw bedrijfsonderdeel 'Beneo' opgericht. Deze oprichting bundelde de activiteiten van **Remy, Orafti en Palatinit**. Remy veranderde in **Beneo-Remy** en bleef actief in het segment waar het goed in was : rijstbewerking. De leeuw vervaagde tot een mistige herinnering en verdween voorgoed als logo. Orafti en Palatinit produceerden en commercialiseerden voedingsingrediënten uit de chicoreiwortel en de suikerbiet.



Prentbriefkaart Remyfabriek te Wijnmaal, uitgeverij Remy, met vermelding Union postale universelle, met aan de achterzijde de opdruk van de groene leeuwenkop Amidon Remy in de linker benedenhoek, niet gelopen. Dit beeld toonde een deel van het patrimonium van Edouard Remy grenzend aan het kanaal. De enorme fabriekseenheid toont hier hoe de industriële evolutie zijn opgang kende door de bouw van de nieuwe rijststijfelfabrieken aan de vaart. Bemerkt ook de toren met zuigarm waarmee de rijstkorrels uit de boten gezogen werden.



Prentbriefkaart fabrieken Remy te Wijnmaal, uitgeverij Remy, met vermelding Union postale universelle met aan de achterzijde de opdruk van de groene leeuwenkop Amidon Remy in de linker benedenhoek, niet gelopen. Het water van de Leuvense Vaart was niet alleen noodzakelijk voor het productieproces van het rijststijfelfabriek, het voldeed ook perfect als basis om transporten van en naar de fabriek als naar enkele belangrijke steden als Mechelen en Antwerpen via de binnenscheepvaart te organiseren. De ligging langs het Leuvense kanaal bleek dus een ongekennde logistieke troef.



Prentbriefkaart Remyfabriek te Wijgmaal, uitgeverij Remy, met vermelding Union postale universelle, met aan de achterzijde de opdruk van de groene leeuwenkop Amidon Remy in de linker benedenhoek, niet gelopen. Op deze prentbriefkaart werd het imponerende administratief gebouw met de burelen getoond. Helaas ging dit waardevolle patrimonium in 1970 door afbraak tegen de vlakte.



Prentbriefkaart Remyfabriek te Wijgmaal, uitgeverij Remy, met vermelding Union postale universelle, met aan de achterzijde de opdruk van de groene leeuwenkop Amidon Remy in de linker bovenhoek, niet gelopen. Dit beeld schetste koer M met eigen rangeerstation dat zo eenvoudiger aansluiting kon maken met het openbaar spoor te Wijgmaal. Dit schetste nogmaals het belang van een inplanting in de buurt van het spoorwegstation van Wijgmaal.



Prentbriefkaart Remyfabriek te Wijgmaal, uitgeverij Remy, met vermelding Union postale universelle, met aan de achterzijde de opdruk van de groene leeuwenkop Amidon Remy in de linker benedenhoek, niet gelopen. Deze prentbriefkaartenserie dateert van vóór wereldoorlog I. Op deze prentbriefkaart zag men aan uitgang A van de Remyfabriek tientallen arbeiders hun werkplaatsen verlaten. Het zou een grote troef betekenen voor de tewerkstelling in Wijgmaal en omstreken.



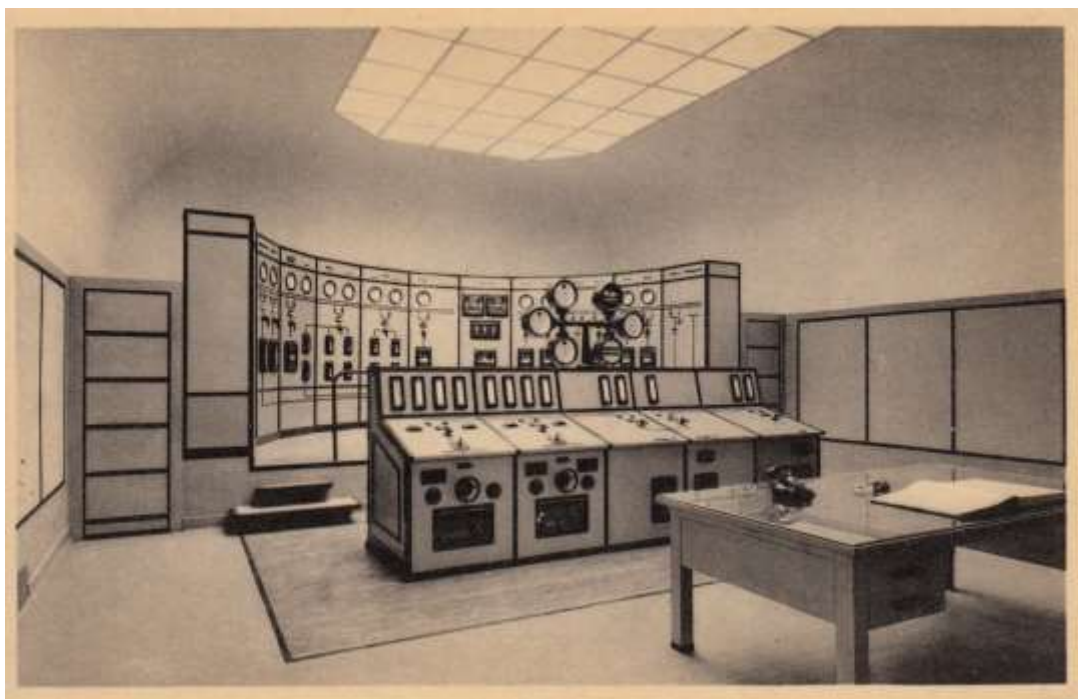
Prentbriefkaart Remyfabriek te Wijgmaal, uitgeverij Remy, met vermelding Union postale universelle, met aan de achterzijde de opdruk van de groene leeuwenkop Amidon Remy in de linker benedenhoek met bestemming Oostende, zonder postzegel. Ook deze prentbriefkaart dateert van vóór wereldoorlog I. Zo mogelijk nog een grotere menigte arbeiders trof men aan via uitgang B van de fabriek. Bemerkt hier de vele jonge kinderen die staan te wachten om vermoedelijk hun vaders eten te overhandigen.



Prentbriefkaart fabrieken Remy Wijgmaal, uitgeverij Nels-Thill - Bruxelles, niet gelopen. Op deze prentbriefkaart, vermoedelijk rond de jaren 1930 werd dit majestueuze gebouw getoond. Hier werd, wat men de rijstmolen noemt, in beeld gebracht. Want rijst was tenslotte één van de belangrijkste grondstoffen voor de fabrieken Remy.



Prentbriefkaart fabrieken Remy Wijgmaal, uitgeverij Nels-Thill - Bruxelles, niet gelopen. Op deze prentbriefkaart werd het fabrieksgebouw getoond waar de productie en opslag van veevoer plaatsvond. Bemerkt ook hier de infrastructuur waarover Remy toen reeds beschikte: een eigen rangeerstation op sporen en één van de grote silo's voor de opslag van veevoer.



Prentbriefkaart fabrieken Remy Wijgmaal, uitgeverij Nels, Photo E. Sergysels, Bruxelles, niet gelopen.